

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 14810/2022
16.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., кога заступа законски заступник отац ББ, а чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против тужене Техничке школе „Михајло Пупин“ из Инђије, чији је пуномоћник Никола Малић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 555/22 од 10.03.2022. године, у седници одржаној 16.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 555/22 од 10.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 555/22 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 243/2020 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде штете исплати: 100.000,00 динара на име претрпљених физичких болова; 100.000,00 динара на име претрпљеног страха; 100.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањење животне активности, све са законском затезном каматом од 05.10.2021. године као дана доношења првостепене пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 134.100,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом трећим изреке, у преосталом делу и то за износ од још 80.000,00 динара на име претрпљених физичких болова који чини разлику од тражених 180.000,00 динара до досуђених 100.000,00 динара по том основу, за износ од 80.000,00 динара на име претрпљеног страха који чини разлику од тражених 180.000,00 динара до досуђених 100.000,00 динара по том основу и за износ од 25.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањење животне активности који чини разлику од тражених 125.000,00 динара до досуђених 100.000,00 динара по том основу, све са траженом законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате, те на име трошкова парничног поступка за износ од 39.600,00 динара захтев тужиоца је одбијен као неоснован.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 555/22 од 10.03.2022. године, ставом првим изреке, жалбе одбио и потврдио пресуду Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П 243/2020 од 05.10.2021. године, у побијаном усвајућем и одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу на име претрпљених физичких болова, страха и претрпљених душевних болова због умањење животне активности. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, при чему до примене института посебне ревизије прописане одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, не доводи свака погрешна примена материјалног права, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај. Приложене одлуке судова, уз ревизију тужиоца, су без утицаја на одлучивање, пошто се не ради о истом чињеничном стању као у овој парници.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 19.02.2020. године, а вредност предмета спора је 485.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**